

SRCE

kratka radijska igra

Mateja Perpar, 2017

Utrip srca, enakomeren, ne prehiter. Najprej tiho, nato malce glasneje.

*S: (mirno, prijazno, nevtrarno) **Jaz sem Srce.***

Premor, enakomeren utrip.

*S: **Bijem.***

Premor, enakomeren utrip.

*S: **Nikoli se ne ustavim.***

Premor, enakomeren utrip.

*S: (mirno, prijazno, nevtrarno) **Jaz sem Srce.***

Premor, enakomeren utrip. Zvok utripa je ves čas slišen. Prelije se v glasbo z istim tempom (npr. rock) Glasba počasi zbledi v ozadje, spet zaznaven utrip.

*Moški glas (šepetaje, ljubeče): **Rad te mam. Ej, res. Premor. Mili...Dej mi roko.***

*(nasmejano, zaljubljeno) **Kolk maš luštne prstke...Mmmm.... Utrip se pospeši.***

Pejd sem. Utrip se pospeši. Zvok poljuba. (ljubeče) Moja moja. A greva mal plesat?

Pospešen utrip se spet prelije v glasbo, nato glasba zbledi. Utrip počasi postane enakomeren.

Kašljanje. Smrkanje. Kihec. Utrip pospešuje. Pospešen, vendar enakomeren.

*Glas zdravnice: **Recite AAA.***

*S: (malce pridušen, bolan glas) **Aaaa.***

*Glas zdravnice: **Jaaa, vse je rdeče. Še temperaturo poglejva... 38,2. Kar ležat bo treba, pa čaj pit. Žajbelj in šipek. Pa kakšen aspirinček. V enem tednu boste kot novi.***

Utrip. Kihec. Občasen kašelj, čedalje bolj poredko, utrip se umiri.

Nekaj časa enakomeren utrip.

Moški glas (*isti kot prej, tokrat jezno, odločno*): **Ne, ne bom. Ni mi prov. Ne morva žvet pr tvojih. Utrip pospešuje. Lej, s fotrom bi se še nekak zastopu, sm ti že reku, ampak tvoja mat mi bo pa živce požrla. Utrip pospešuje. Ihtenje, smrkanje. Utrip pospešuje. Na svoje bova šla. Pridušeno smrkanje. Nehi. Ne morm te gledat, k non stop jokaš! Ne jokaš zarad mene, ampak zarad njih! Utrip pospešuje. Ihtenje, smrkanje. (obupano): Dost te mam! Če ne morva bit skupi, pač ne bova! Vrata se zaloputnejo. Ihtenje, smrkanje.**

Hlipanje, čedalje bolj poredko, utrip se počasi umirja.

Nežna glasba v ozadju, enakomeren utrip.

Moški glas (*isti kot prej, zdaj prijazno, opravičujoče, ljubeče*): **Mili....kje so moji prstki? Mokri od solzic.... Oprosti, lubi.... sej veš, da ne bi šel nikol stran od tebe... Dej, da ti dam lupčka. Zvok poljuba, utrip pospešuje. Oprosti, vem, da znam bit kozu... Kako sploh zdržiš z mano? Zvoki poljubov, utrip pospešuje. A si moja? Mmmm.... Čedalje hitrejše dihanje, utrip pospešuje. Poljubljanje, stokanje, zvoki strastnega ljubljenja, utrip pospešuje, nato vrhunec, stokanje izzveni, utrip se upočasni.**

Nekaj časa enakomeren utrip. Nato se mu pridruži hitro utripanje srčka zarodka.

Glas zdravnice (*veselo*): **No... poglejmo, kaj nam bo odkrila tehnologija... Hmmm.... Fantka boste mel. (šegavo) Pa žogo bo treba kupit, k že zdej tolk brca.**

Utrip odraslega in zarodkovega srca. Nekaj časa, nato utripa popešujeta, čedalje bolj, zaslišijo se zvoki bolnišnice (porodnišnice), potiskanje in stokanje porodnice, mrmranje ljudi, nato glasen jok novorojenčka.

Glas zdravnice: **Ooo, bravo, Mili! Zdaj ste pa mamica! Poglejte ga, kako je lep! Srečno, veselo smejanje ženske (S).** Zvoki porodnišnice in jok novorojenčka zbledijo. *Pospešen utrip srca, ki se počasi umirja. Nekaj časa samo miren, enakomeren utrip.*

S: (mirno, prijazno, nevtrarno) Jaz sem Srce.

Premor, enakomeren utrip.

S: Bijem.

Premor, enakomeren utrip.

S: Nikoli se ne ustavim.

Premor, enakomeren utrip.

S: (mirno, prijazno, nevtrarno) Jaz sem Srce.

Enakomeren utrip.

Zvoki televizije, otroški vzkliki, prepirček za igračko.

Otrok 1: **Ne, dej mi, moja je! Mamiiii!**

Otrok 2: **Neeee! Zajoka. Neeeeee!**

Moški glas (*isti kot prej*): **Ma, dejta no vpit, a ne vidta, da je mami zmatrana...**

A res moraš it? Sej lepo delajo z njo, se bo pač počas navadla, da rab strokovno oskrbo, če tko težko hod... ja, sej vem, js je ne razumem... Dej moj avto vzem....

Zvok avtomobilskega motorja, vožnja, po radiu poročila. Znak za promet.

Napovedovalec/napovedovalka: **Ceste po državi so poledenele, zato vozite previdno in vzdržujte varnostno razdaljo.**

Znak za promet. Nato glasba. Zvok motorja.

Utrip pospešuje, čedalje bolj, zvoki zaviranja, utrip pospešuje, nato strahovit tresk. Nekaj časa tišina, nato zvok sirene rešilca, ki postopno pojenja.

Popolna tišina. Dolg premor.

Mrmranje glasu v ozadju, čedalje glasneje, operacijska soba. Zvoki respiratorja in srčnega monitorja.

Zdravnik: **Sestra, skalpel...** (*žvenkljanje inštrumentov ob kovinski pladenj*)

Gazo... še eno gazo... No, pa smo... Dajmo zdaj zapret. Pripravte defibrilator.

Tišina, nato en sam utrip.

Zdravnik: **Še enkrat.** *Pisk polnjenja defibrilatorja.*

Tišina, nato dva obotavljiva utripa.

Zdravnik: **Dejmo še enkrat.** *Pisk polnjenja defibrilatorja.*

Tišina, nato utrip, najprej šibak in malce neenakomeren, nato čedalje bolj stabilen in umirjen. Ostali zvoki zbledijo.

Enakomeren utrip.

Koraki, vstop v sobo.

Medicinska sestra (*odločno, vedro*): **Dobro jutro, gospod Lešnik. Kako smo? Srček dela? Nč ne skrbte, vse bo v redu, doktor pravi, da je šla operacija super. Pol leta, pa boste kot novi... Dejte, da vam mal povsterček dvignem... Tko... Kmal bova že kofetek skupi pila... Pa da se mi ne boste zdej takoj v kakšno zaljubu!**

Koraki se oddaljijo.

Enakomeren utrip.

S: (mirno, prijazno, nevtrarno) Jaz sem Srce.

Premor, enakomeren utrip.

S: Bijem.

Premor, enakomeren utrip.

S: Nikoli se ne ustavim.

Premor, enakomeren utrip.

S: (mirno, prijazno, nevtrarno) Jaz sem Srce.

Enakomeren utrip. Čedalje tišji.

Konec.